

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 194
Hyväksytty: FCI 15.9.2020
Kennelliitto 10.12.2020

BERGAMONPAIMENKOIRA
(CANE DA PASTORE BERGAMASCO)
Alkuperämaa: Italia

1/6

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Lammasmaalojen kuljettamiseen ja vartioimiseen käytettävä paimenkoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 1 lammas- ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat)
Alaryhmä 1 lammaskoirat
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Bergamonpaimenkoira on ikivanha lammaskoira, jota tavataan kaikkialla Italian Alpeilla ja niiden ympäristössä. Rotu on erityisen runsaslukuinen Bergamon laaksoissa, missä lampaankasvatus on ollut hyvin yleistä. Koira on paimenen elintärkeä apulainen, kun lammasmaaloja siirretään vuoden aikojen mukaan Alpeilla ja Po-joen laaksossa sijaitsevilta laitumilta toisille. Kuuluisan taiteilijan maalaus 1500-luvulta todistaa rodun muinaisesta alkuperästä, ja ensimmäiset rodun edustajat merkittiin Italian koirarekisteriin vuonna 1891.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, hienostelematon, kauttaaltaan runsaskarvainen, vahvarakenteinen mutta hyvin sopusuhtainen. Keskipahva, mittasuhteitaan neliömäinen ja tasapainoinen.

TÄRKEITÄ MITTASUHITEITA: Neliömäinen: rungon pituus mitattuna olkavälistä istuinluun kärkeen on yhtä suuri kuin säkäkorkeus. Pään pituus on 40 % säkäkorkeudesta. Rintakehän syvyyden tulee olla 50 % säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Bergamonpaimenkoiran tehtävänä on ohjata ja vartioida lammas- ja karjalaumoja, ja tähän työhön se soveltuu erinomaisesti valppautensa, keskittymiskykynsä ja tasapainoisen rakenteensa ansiosta. Koiran oppivaisuus, päättäväisyys, maltillisuus ja sinnikkyys tekevät siitä monikäyttöisen ja erinomaisen vahdin sekä seuralaisen, jolla on läheinen suhde isäntäväkeensä. Bergamonpaimenkoira ei koskaan saa olla vihainen eikä pelokas, joskin lievän varautuneisuuden voidaan katsoa olevan joillekin lammaskoirille tyyppillistä.

PÄÄ: Kuono ja kallo ovat yhtä pitkät ja niiden linjat ovat yhdensuuntaiset. Pää on runkoon nähden sopusuhtainen mutta runsas karva saa sen näyttämään suurelta. Pään nahka ei saa olla paksua, se on tiiviisti pinnanmyötäistä eikä muodosta ryppyjä.

Kallo: Keskikokoinen ja päältä melko litteä, kuonon ja kallon ylälinjat ovat yhdensuuntaiset. Kallon leveys on alle puolet koko pään pituudesta. Otsaluut ovat hyvin kehittyneet, pitkät ja leveät, ja kulmakaaret selvästi erottuvat. Otsaurre on havaittavissa, niskakyyhmy selväpiirteinen ja selvästi erottuva.

Otsapenger: Loiva, mutta otsaluiden ja kulmakaarien vuoksi selvästi erottuva.

Kirsu: Kuononselän tasalla ja yläosastaan pyörästynyt, kostea ja kookas, väriltään musta. Suuret avoimet sieraimet. Sivusta katsottuna kirsu ei saa vaikuttaa ulkonevalta.

Kuono: Yhtä pitkä kuin kallo-osa. Kapenee tasaisesti kirsua kohti, kuonon sivut kapenevat hieman, kuitenkin niin että kuono vaikuttaa tylpältä, ei terävältä. Kuonon puolivälistä mitattu leveys on suunnilleen puolet kuonon pituudesta, syvyys vähintään puolet kuonon pituudesta. Kuononselkä on sivulta katsottuna suora. Kuonon alalinjan muodostaa alaleuka eikä huuli, joten huulitasku ei ole riippuva. Suupieli on silmän ulkokulman kautta vedetyllä pystysuoralla linjalla. Leuan alalinja on lähes suora.

Huulet: Ohuet, eivät korostuneet; kirsun alapuolella huulet muodostavat loivan kaaren, jolloin hampaat juuri ja juuri peittyvät. Huulten reunat ovat hyvin pigmentoituneet.

Leuat / hampaat: Leuat ovat hyvin kehittyneet, alaleuka on leveä. Hampaat ovat valkoiset, täysilukuiset ja hyvin kehittyneet. Etuhampaat ovat tasaisessa rivissä. Leikkaava purenta.

Posket: Eivät kovin korostuneet.

Silmät: Melko suuret, eivät syvällä sijaitsevat eivätkä ulkonevat, väriltään karvapeitteen väriin sointuvat pähkinänruskeat. Katse suuntautuu suoraan eteenpäin ja ilme on pehmeä, rauhallinen ja tarkkaavainen. Silmäaukko on hieman soikea ja vain hieman viisto. Silmäluomet ovat tiiviit ja mustapigmenttiset. Silmäripset ovat erityisen pitkät ja estävät pään karvoitusta putoamasta silmille.

Korvat: Korkealle kiinnittyneet, 2/3 korvalehdestä riippuu alaspäin. Tarkkaavaisen koiran korvat kohoavat hieman tyvestään. Korvat ovat kolmionmuotoiset ja kärjestään hieman pyörästyneet, pituudeltaan 11–13 cm ja leveydeltään 6,5–8 cm. Korvan tyvi on leveä, takareuna on pään ja niskan liittymäkohdassa ja etureuna ulottuu kallo-osan puoliväliin.

KAULA: Hieman päätä lyhyempi ja niskalinjaltaan hieman kaartuva. Nahka on tiivis, ilman löysää kaulanahkaa, ja kaulan karva on tuuheaa.

RUNKO:

Ylälinja: Vaakasuora.

Säkä: Korkea ja pitkä, selvästi erottuva.

Selkä: Vaakasuora, lihaksikas ja leveä.

Lanne: Hieman kaartuva, liittyy sulavasti lantioon. Lanne on selvästi lyhyempi kuin selkä (mitattuna lanteesta säkään) ja lähes yhtä leveä kuin pitkä. Koko lanteen alueen lihaksisto on hyvin kehittynyt.

Lantio: Leveä, vahva, lihaksikas ja laskee n. 30° kulmassa vaakatasoon nähden.

Rintakehä: Leveä ja syvä, ulottuu kyynärpäiden tasolle.

Alalinja ja vatsa: Vatsalinja on vain hieman kohoava, vyötärö vain hieman erottuva.

HÄNTÄ: Lantion matalimpaan kolmannekseen kiinnittynyt, tyvestään paksu ja vahva ja kärkeä kohti kapeneva. Hännän karva on laineikasta ja muistuttaa vuohen karvaa. Koiran seistessä häntä voi ulottua kintereeseen, mutta sen tulisi mieluiten olla lyhyempi. Levossa häntä riippuu sapelinmuotoisella kaarella, viimeinen kolmannes kaartuu hieman; liikkeessä häntä heiluu sivuittain lipun tavoin.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Edestä ja sivusta katsottuna eturaajat ovat suorat ja koiran kokoon nähden sopusuhtaiset.

Lavat: Vahvat, voimakkaat, pitkät ja viistot. Hyvin kehittyneet lihakset.

Olkavarret: Lihaksikkaat, vahvaluustoiset ja hyvin kulmautuneet. Lavan ja olkavarren välinen kulmaus on 105–125°.

Kyynärpäät: Rungon keskiviivan suuntaiset. Kyynärpään tulee sijaita lavan kärjen kautta kulkevalla pystysuoralla linjalla. Olkavarren ja kyynärvarren välinen kulma on 150–155°. Kyynärpäiden alapuolella karvapeitteen tulee olla runsasta, pitkää ja tiheää ja sillä on taipumus muodostaa nyörejä.

Kyynärvarret: Suorat ja vähintään olkavarsien pituiset. Hyvin kehittynyt luusto ja lihakset.

Ranteet: Joustavat ja kuivat. Herneluu on selvästi erottuva. Ranne jatkaa kyynärvarren pystysuoraa linjaa

Välikämmenet: Kuivat, joustavat, edestä katsottuna samalla pystysuoralla linjalla kyynärvarren kanssa ja sivulta katsottuna hieman viistot.

Etukäpälät: Muodoltaan soikeat. Varpaat ovat tiiviit ja kaartuvat, päkiät lujat ja tummat. Kynnet ovat vahvat, tummat ja hyvin pigmentoituneet.

TAKARAAJAT

Yleisvaikutelma: Sopusuhtaiset, takaa katsottuna pystysuorat.

Reidet: Pitkät, leveät, lihaksikkaat ja sivulta katsottuna takaosastaan hieman kaartuvat. Lantion ja reiden välinen kulmaus on 100–105°.

Polvet: Täysin yhdensuuntaiset raajan kanssa, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Sääret: Vahvaluustoiset, lihakset ovat kuivat ja niiden uurteet selvästi erottuvat, vaakatasoon nähden noin 55° kulmassa.

Kintereet: Sivulta katsottuna hyvin leveät ja hyvin kulmautuneet.

Väljalat: Leveät ja pystysuorat.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Askel on vapaa ja pitkä. Mieluisin liikuntamuoto on kestävä, melko pitkäaskelinen ravi. Rakenteensa vuoksi koira siirtyy vaivattomasti laukkaan, jota se pystyy jatkamaan varsin pitkään.

NAHKA: Kauttaaltaan ohut ja tiiviisti pinnanmyötäinen, erityisesti korvissa ja eturaajoissa. Ei löysää kaulanahkaa eikä ryppyjä päässä. Limakalvot ja silmäluomet ovat mustat.

KARVAPEITE

Karva: Hyvin runsasta ja pitkää, erilaista koiran eri osissa. Rungon etuosassa karva on karheaa (vuohen karvaa muistuttavaa) ja laineikasta. Rintakehän puolivälistä taaksepäin karva on villavaa ja muodostaa leveitä, vaihtelevan pituisia nauhoja ja laattoja, joiden pituuteen vaikuttaa koiran ikä. Villava karva ei irtoa, se peittää pohjavillan, joka on varsin pitkää ja pehmeää ja muodostaa hyvin suojaavia, huopaantuneita laattoja. Laatat alkavat selältä ja laskeutuvat kyliä pitkin. Päässä karva on pehmeämpää ja laskeutuu naamalle. Korvien karva on hieman laineikasta ja pehmeää muodostaen hapsut. Raajoissa karvan tulee olla kauttaaltaan tasaisesti jakautunut, eturaajoissa se muodostaa pehmeitä nyörejä ja takaraajoissa huopaantuneita laattoja. Pentukarva on pehmeää ja alkaa huopaantua 12–15 kk iässä. Huopanyörien pituus riippuu koiran iästä, joten nuorelle koiralle ei saa lukea viaksi, jos sen karva ei ole vielä kasvanut pituutta. Vanhemmilla koirilla karvapeite ei saa olla niin paksu ja pitkä, että se haittaa koiran normaalia liikkumista ja hyvinvointia. Karvapeitettä on huollettava ja se on pidettävä puhtaana; varsinkaan parassa, kuonossa ja korvissa ei saa olla huopaantuneita laattoja.

Väri: Yksivärinen harmaa tai harmaaläiskikäs, jossa sävyt vaihtelevat vaaleanharmaasta tummempaan harmaaseen ja jopa mustaan. Edellä mainituissa väreissä häivähdyks isabellan ja kellanruskean sävyä on sallittu. Yksivärinen musta karvapeite sallitaan, mikäli mustan sävy on himmeä matta.

KOKO JA PAINO:

Säkäkorkeus: Ihannekoko uroksilla 60 cm, nartuilla 56 cm, ± 2 cm.

Paino: Urokset 32–38 kg

Nartut 26–32 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Epäselvä sukupuolileima

VAKAVAT VIRHEET:

- Erisuuntaiset pään linjat
- Osittainen pigmentinpuute kirsussa
- Silmät: sinistä väriä yhdessä tai molemmissa silmissä; ulkonevat tai syvällä sijaitsevat silmät; soikeat tai vinot silmät.
- Yhdenkin hampaan puuttuminen (lukuun ottamatta P1- ja M3-hampaita).

- Liian korkealle tai matalalle kiinnittynyt häntä; hännän asento liian korkealla selän päällä tai löysänä roikkuva häntä.
- Karvapeite, jossa ei eroa villavan ja karheen vuohenkarvan välillä; kauttaaltaan pehmeä karvapeite; lyhyt karva eturaajoissa ja kuonossa; niukka hännän karvoitus; niin paksu ja pitkä karva että se haittaa koiran toimintaa.
- Muu kuin rotumääritelmässä kuvattu väritys.
- Jatkuva peitsaus.
- Annetun säkäkorkeuden ylitys tai alitus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Virheellinen rotutyyppe
- Epäsuhtainen pää (pieni tai liian suuri)
- Täydellinen pigmentinpuute kirsussa, silmäluomissa tai huulissa
- Selvästi kyömy tai kovera kuononselkä
- Herasilmä, karsastus, luonnottoman pienet silmät (mikroftalmia)
- Ylä- tai alapurenta
- Hännättömyys, töpöhäntä tai selän päälle kiertyvä häntä
- Valkoista väriä yli 1/5 koko karvapeitteestä

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.